

Φορολογία

Οι διαφάνειες με μπλε χρώμα προορίζονται για εξέταση. Οι υπόλοιπες για απλή ανάγνωση.

Αναλογικοί φόροι

- Κάθε φόρος που παίρνει σταθερό ποσοστό επί των εισοδημάτων είναι αναλογικός.
- Πχ: φόρος 25% σε όλα ανεξαιρέτως τα εισοδήματα. Αυτό σημαίνει ότι κάποιος που κερδίζει 12.000 ευρώ τον χρόνο θα πληρώσει το 25% του 12.000, δηλαδή 3.000 ευρώ. Αντίστοιχα, κάποιος που κερδίζει 20.000 ευρώ θα πληρώσει το 25% του 20.000, δηλαδή 5.000 ευρώ.

Προοδευτικοί φόροι

- Όταν το ποσοστό της φορολογίας αυξάνεται καθώς αυξάνονται τα εισοδήματα, τότε ο φόρος είναι προοδευτικός.
- Φανταστείτε πχ να φορολογούνται οι πολίτες με 15% για εισοδήματα ως 12.000 ευρώ τον χρόνο, με 20% για εισοδήματα από 12.000 ως 15.000, με 25% για εισοδήματα από 15.000 ως 20.000, με 30 % για εισοδήματα άνω των 20.000 κοκ.

Ο Ζεράρ Ντεπαρντιέ πολιτογραφήθηκε Βέλγος κι έπειτα Ρώσος για να αποφύγει την προοδευτική φορολογία της Γαλλίας που προέβλεπε υψηλούς συντελεστές φορολογίας στα υψηλά εισοδήματα.

Ο γνωστός ηθοποιός φορολογείται ως ιδιώτης επιχειρηματίας μόνον για το 6% των εισοδημάτων του στη Ρωσία, έναντι του 13% που ισχύει για τους περισσότερους φορολογούμενους της χώρας, ωστόσο δεν έχει καμία επιχειρηματική δραστηριότητα στη χώρα

Ο ηθοποιός Ζεράρ Ντεπαρντιέ, ο οποίος έχει λάβει τη ρωσική υπηκοότητα εδώ και ενάμιση χρόνο, έκανε την πρώτη του φορολογική δήλωση εισοδημάτων στη Ρωσία.

Ειδικότερα, ο ηθοποιός φορολογήθηκε μόνο για το 6%, καθώς έχει καταχωρηθεί ως ιδιώτης επιχειρηματίας, σύμφωνα με όσα γράφει την Παρασκευή η ρωσική εφημερίδα Ιζβέστια.

Να υπενθυμίσουμε πως ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν χορήγησε τη ρωσική υπηκοότητα στον Ντεπαρντιέ το 2013, όταν ο γνωστός ηθοποιός βρέθηκε στο επίκεντρο μιας πολεμικής στην Γαλλία όσον αφορά στην απόφασή του να εγκαταλείψει τη χώρα του για το Βέλγιο, για φορολογικούς λόγους και σε διαμαρτυρία για το σχέδιο του Φρανσουά Ολάντ να

ηθεί το 75% των υψηλότερων εισοδημάτων.

Ο ηθοποιός έστειλε τη δήλωση των εισοδημάτων του για το 2013 εγκαίρως στην εφορία, στην Ιζβέστια ο Σεργκέι Σαλιάγεφ, υποδιευθυντής των φορολογικών υπηρεσιών της

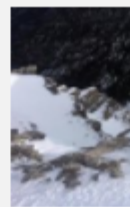
550 χιλιόμετρα ανατολικά της Μόσχας, όπου ο

Πιο ο

κυβερνητι

Εντοπιστ

Τ

ΘΕΜΑ 104 | 6 Fm
 ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΝΑ ΑΚΟΥΖΕΤΕ LIVE

Asterix contre le fisc

ALLEZ OBÉLIX,
VIENS AVEC MOI
À LONDINIUM !

J'AI ME PAS LA
CUISINE ANGLAISE.
J'PRÉFÈRE LES FRITES
WALLONNES !

C'ÉTAIT UNE FOIS LES EXILÉS FISCAUX

LE SYSTÈME FISCAL BELGE...

Depardieu
s'installe en
Belgique

JOUER LE
MANNEKEN PI'S
C'EST POUR MOI
UN RÔLE DE
COMPOSITION

PLAIDE

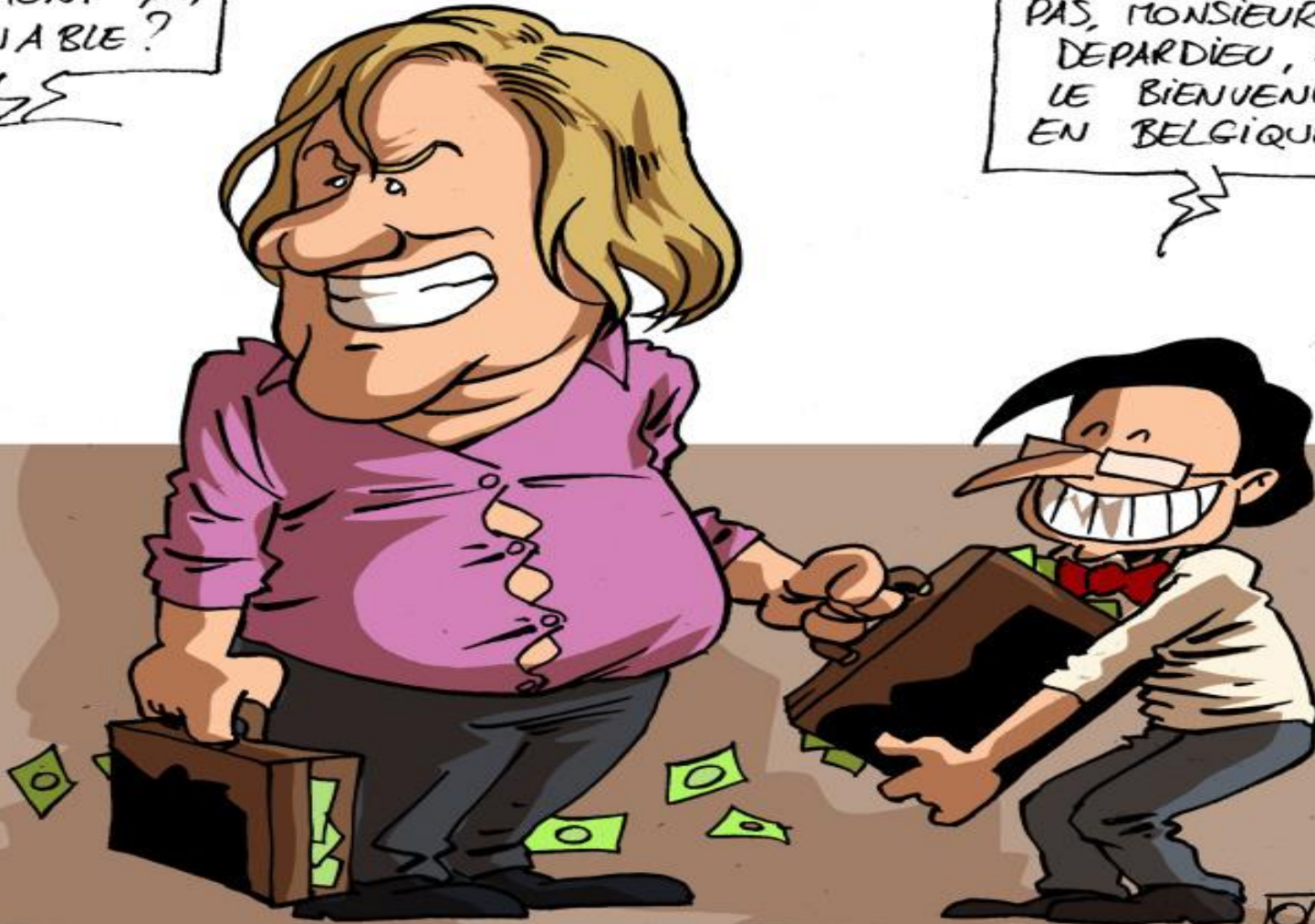

OBELIX CHEZ LES BELGES

MINABLE?
COMMENT ÇA,
MINABLE?

...NE LES ÉCOUTEZ
PAS, MONSIEUR
DEPARDIEU, SOYEZ
LE BIENVENU
EN BELGIQUE!

Αντίστροφα προοδευτικοί φόροι

- Οι αντίστροφα προοδευτικοί φόροι είναι φόροι που επιβάλλονται με τη μορφή ενός σταθερού ποσού που πρέπει να το πληρώσουν όλοι ανεξαιρέτως οι φορολογούμενοι, ανεξάρτητα από το εισόδημά τους.
- Πχ φόρος (ΦΠΑ) 20% στα καύσιμα ή στα τσιγάρα. Αυτό σημαίνει ότι, όποιοι και αν είναι το εισόδημα του καταναλωτή, αγοράζοντας πετρέλαιο θέρμανσης αξίας 100 ευρώ, θα πληρώσει άλλα 20 ευρώ φόρο στο κράτος. Ή αν αγοράσει ένα πακέτο τσιγάρα αξίας 5 ευρώ, θα πληρώσει 1 ευρώ επιπλέον φόρο.

Δίκαιοι και άδικοι φόροι

- Υπάρχουν πολλές συζητήσεις γύρω από το ποιον επιβαρύνουν τελικά οι διάφοροι τύποι φορολογίας.
- Πχ οι αντίστροφα προοδευτικοί φόροι θεωρούνται κοινωνικά άδικοι διότι επιβαρύνουν περισσότερο τα χαμηλά εισοδήματα. Το σκεπτικό είναι απλό: το 1 ευρώ ανά πακέτο τσιγάρα, το πληρώνουν μεν όλοι οι καταναλωτές, αλλά αυτό το ποσό αντιπροσωπεύει διαφορετικό ποσοστό του εισοδήματός τους, ανάλογα με το πόσο φτωχοί ή πλούσιοι είναι. Ας πάρουμε το παράδειγμα δύο καπνιστών που αγοράζουν ένα πακέτο τσιγάρα την ημέρα. Και οι δύο θα πληρώσουν 30 ευρώ ΦΠΑ τον μήνα για τα τσιγάρα τους. Αν, όμως ο ένας έχει μηνιαίο εισόδημα 500 ευρώ και ο άλλος 3000 ευρώ, για τον μεν πρώτο το ΦΠΑ αντιπροσωπεύει το 6 % του εισοδήματός του, για τον δε δεύτερο αντιπροσωπεύει το 1 % του δικού του.
- Οι αντίστροφα προοδευτικοί φόροι (όπως ο ΦΠΑ, τα τέλη διοδίων κλπ) είναι ακόμη πιο άδικοι όταν επιβάλλονται σε αγαθά πρώτης ανάγκης. Με τα υψηλά διόδια πχ «τιμωρούνται» οι χαμηλόμισθοι πολίτες. Για εκείνους, τα 200 ή 300 ευρώ τον μήνα μπορεί να αντιπροσωπεύουν τον μισό τους μισθό. Αντίθετα, για έναν υψηλόμισθο το ίδιο ποσό μπορεί να αντιπροσωπεύει μικρότερο ποσοστό του εισοδήματός του.

Άμεσοι και έμμεσοι φόροι

- Φόροι που επιβάλλονται στο εισόδημα και την περιουσία ονομάζονται άμεσοι. Φόροι που επιβάλλονται σε προϊόντα και υπηρεσίες ονομάζονται έμμεσοι, επειδή μειώνουν το εισόδημα του καταναλωτή με έμμεσο τρόπο (καθώς αυτός αγοράζει αγαθά). Το κράτος δεν ορίζει ποιος θα πληρώσει τον φόρο, απλά απαιτεί να εισπράξει ένα μέρος από την τιμή του αγαθού. Μπορεί να το πληρώσει ο παραγωγός ή ο έμπορος, ή ο καταναλωτής, όπως είδαμε.
- Γιατί το κράτος προτιμά τους έμμεσους φόρους, εφόσον είναι κοινωνικά άδικοι, όπως είδαμε; Επειδή η είσπραξή τους είναι πιο εύκολη. Φέρνει γρήγορα έσοδα στα ταμεία από όλους εκείνους που θα αγοράσουν αγαθά και υπηρεσίες, που θα περάσουν από τα διόδια, που θα ταξιδέψουν με το αεροπλάνο κλπ.

Ποιος πληρώνει τελικά τους έμμεσους φόρους;

- Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί όταν εξετάζουμε τους παράγοντες που καθορίζουν το ποιον επιβαρύνει τελικά ένας νέος φόρος.
- Ας ξαναδούμε πχ την περίπτωση του ΦΠΑ. Αυτός δεν έχει τα ίδια αποτελέσματα όταν επιβάλλεται σε αγαθά πρώτης ανάγκης και όταν επιβάλλεται σε αγαθά πολυτελείας. Τα αγαθά πρώτης ανάγκης έχουν πολύ μικρή ελαστικότητα ζήτησης. Αυτό με απλά λόγια σημαίνει ότι οι πολίτες δεν μπορούν να περιορίσουν την κατανάλωσή τους, όσο και αν αυξηθεί η τιμή τους. Έτσι, εάν πχ αυξηθεί η τιμή του γάλακτος ή των φαρμάκων, οι καταναλωτές θα συνεχίσουν να αγοράζουν περίπου την ίδια ποσότητα με πριν, ξοδεύοντας μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός τους και περιορίζοντας άλλες δαπάνες. Αυτό με τη σειρά του σημαίνει ότι όταν το κράτος αυξάνει τον ΦΠΑ σε ένα είδος πρώτης ανάγκης, όλη σχεδόν την αύξηση την πληρώνει ο καταναλωτής. Ο παραγωγός απλά εισπράττει τον ΦΠΑ για λογαριασμό του κράτους. Αντί πχ να πουλήσει 0,50 ευρώ τη φραντζόλα το ψωμί, την πουλάει 0,60 και τα 10 λεπτά τα δίνει στο κράτος. Στα είδη πολυτελείας δεν θα συμβεί το ίδιο. Αν για παράδειγμα το κράτος αυξήσει τον ΦΠΑ στα εστιατόρια, ο καταναλωτής μπορεί να αντιδράσει διαφορετικά και να περιορίσει τις εξόδους για φαγητό. (ελαστική ζήτηση) Ο εστιατοράς δεν θέλει να αφήσει να συμβεί αυτό, επομένως θα πληρώσει εκείνος μέρος ή όλον τον ΦΠΑ, έτσι ώστε οι τιμές του να μην αυξηθούν. Τότε, ασφαλώς, θα περιορίσει τα κέρδη του. Αν για παράδειγμα, πριν την αύξηση του ΦΠΑ πουλούσε 5 ευρώ τη σαλάτα και από αυτά έβγαζε κέρδος 3 ευρώ, τώρα θα συνεχίσει να την πουλάει 5 ευρώ, αλλά αφαιρούμενου του ΦΠΑ το κέρδος του μπορεί να μειωθεί πχ στα 2,5 ευρώ.

Ποιος πληρώνει τελικά τους άμεσους φόρους;

- Ας δούμε άλλο ένα παράδειγμα για το πόσο περίπλοκο ζήτημα είναι η φορολογία.
- Ας υποθέσουμε ότι η κυβέρνηση επιβάλλει υψηλούς φόρους στην ακίνητη περιουσία. Αυτό εκ πρώτης όψεως μοιάζει να επιβαρύνει τους ιδιοκτήτες διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ και όχι τους μη έχοντες. Αν εξετάσουμε προσεκτικότερα το μέτρο, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι οι ιδιοκτήτες θα μετακυλήσουν τον φόρο στους ενοικιαστές τους. Θα αυξήσουν δηλαδή τα ενοίκια, ώστε να συνεχίσουν να έχουν το ίδιο κέρδος με πριν. Επειδή τα ενοίκια είναι σημαντικό μέρος των εξόδων ενός φτωχού νοικοκυριού (που μπορεί πχ να φθάνει το ύψος ενός ολόκληρου μισθού ενός εργάτη), μια τέτοια αύξηση μπορεί να καταλήξει στο να βλάψει περισσότερο τους φτωχούς, παρά τους πλούσιους.